

Midnattsropet



Se
brudgummen
kommer!

MARANATA

Organ för andlig väckelse

Nr. 1

1965

Årg. 6

Nu går vi in i ett

NYTT ÅR

med ett

NYTT MOD

i striden, med

NY SEGER

och med en härlig

NY KRAFT

i kampen för själars
frälsning. Halleluja!

**FÖR
ALLA !**

Men när den helige
Ande kommer över
eder, skolen I undfå
kraft och bliva mina
vittnen både i Jeru-
salem och i hela
Judeen och Samarien
och sedan intill
jordens ända.

Apög. 1:8



Arne Imsen

Arne Imsen skriver om:

VÄCKELSE!

BÄRARE eller SABOTÖRER

HÖGAKTUELLT

Det absolut värsta som kunde tänkas drabba de redan etablerade frikyrkosamfunden vore att de i sina egna kyrkor upplevde en väckelse av den karaktär med vilken deras historia börjar. Det skulle betyda strid, splittring, separationer och allmänt kaos för organisationerna. Denna splittring finns i realiteten redan över hela linjen. Att den icke låter tala om sig beror på den andliga utarmning, som är ett av särdragen i tidens religiösa liv. *Det är alltså bristen på väckelse, som möjliggör den formella enheten i de stora kyrkliga maktblocken.* Metall och trä kan frysas ihop men ej smältas samman. Blir temperaturen tillräckligt hög upplöses föreningen. *De religiösa organisationernas sammanhållande styrka ligger i den låga temperatur i vilken de verkar.* Om frikyrkans folk verkligen velat väckelse så hade de haft den för länge sedan. Hundratusentals kristna och bland dem skaror

av pingstvännar hade sett till att deras pastorers fromma nyårsönskningar sedan årtionden, gått i uppfyllelse. De många församlingarnas tynande böneliv ger klart besked om värdet av dessa traditionella nyårsfraser. Rollerna är ombytta. Väckelsefolkets formella arvtagare har efter några generationsväxlingar blivit väckelsens reella motståndare, och de avsäger sig därigenom i praktiken släktskapet med sina andliga fäder.

Dr Folke Edsmys uttalande i TV-debatten sommaren 1963 är typisk för denna hållning: förnekelse av det extatiska ursprunget och skönmalning av de anstötliga drag, som alltid finns i en sjudande andlig rörelse.

Musikdirektör Göte Strandsjö har under den gångna hösten bemödat sig om att i Evangelii Härold teckna sin ungdoms pingstväckelse som en estetiskt attraktiv idyll, men gör sig skyldig

Forts. sid. 12.

ANDEUTGJUTELSE

Det var år 1904. Hela Wales stod i lågor. Folket hade kommit långt bort från Gud. Den andliga ställningen var allt annat än god. Kyrkibesöken var fåtaliga, och synden överflödade allestädes.

Plötsligt började Guds Ande blåsa över landet likt en oväntad storm. Gudstjänstlokaler fyllades, så att skaror icke kunde komma in. Mötena räckte från tio på förmiddagen till tolv på natten. Tre möten hölls varje dag. Evan Roberts var det mänskliga redskapet, men mycket litet predikan förekom. Sång, vittnesbörd och bön var det mest framträdande. Det fanns inga sångböcker. Sångerna kunde de från barnaåren. Ingen sångkör tjänstgjorde, ty alla sjöng. Ingen kollekt togs upp, och ingen annonsering förekom.

Aldrig hade någon väckelse gått över Wales med så vittgående följder. Gudsförnekare, tjuvar och spelare blev omvända, och tusenden återvann sin aktning bland folket. Bekännelser av fruktansvärda synder förekom på alla håll. Gamla skulder betalades. Teatrarna måste stänga av brist på folk. Mulåsnorna i kolgruvorna vägrade att arbeta på grund av ovana vid vänlig behandling. På fem veckor slöt sig 20.000 personer till församlingarna.

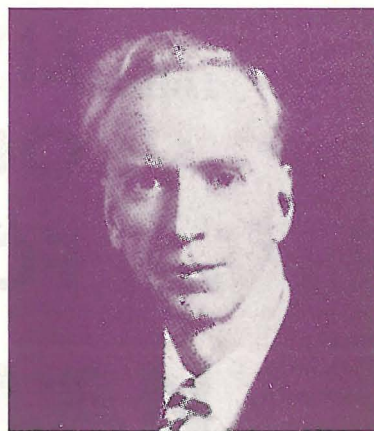
*

År 1835 landade Titus Coan på Hawajis kust. På hans första predikoresa samlades skaror för att höra honom. De strömmade till i sådan mängd, att han knappast fick tid att äta. Vid ett tillfälle predikade han tre gånger, innan han fick tid att äta frukost. Han kände, att Gud arbetade på ett sällsamt sätt.

År 1837 bröt väckelsen ut. Nästan hela befolkningen blev hans åhörare. Han predikade för 15.000 människor. Då han icke var i stånd att nå dem, kom de till honom, och i två år hölls tältmöten där. Det var icke en timme på dagen eller natten, då icke en publik på 2.000 till 6.000 människor samlades, när klockan ljöd.

Man skakade, grät, snyftade och ropade högt om nåd, ibland så högt, att predikanten icke kunde höras, och hundratals gånger svimmade åhörarna. Någon ropade: "Det tveeggade svärdet genomborrar mig." Den ogudaktige bespottaren, som kom för att störa, föll till marken som en hund och ropade: "Gud har slagit mig." En gång, under det att Titus Coan predikade på öppna fältet för 2.000 människor, utropade en man: "Vad skall jag göra för att bli frälst?" och bad publikanens bön, och hela församlingen begynte ropa om nåd. Under en och en halv timme kunde Coan

**Oswald J.
Smith:**



icke få något tillfälle att tala, utan fick stå stilla och se på hur Gud verkade.

Tvister uppkarades, drinkare blev upprättade, äktenskapsbrytare omvända och mördare bekände sin synd och fick förlåtelse. Tjuvar återbar stulet gods, och livslånga synder bekändes. På ett år slöt sig 5.244 personer till församlingarna. På en enda söndag döptes 1.705 personer. Och omkring Herrens bord satt 2.400 ned, som en gång varit syndare av värsta slag men nu hade blivit Guds heliga. Och när Coan reste därifrån, hade han själv mottagit och döpt 11.960 personer.

*

År 1821 var det en ung jurist i staden Adams, som gick ut till en avsides liggande plats i skogen för att bedja. Gud mötte honom där, och han blev underbart omvänd och strax efteråt fylld med den helige Ande. Den mannen var Charles G. Finney.

Folk hörde om detta och blev djupt intresserade och som genom en hemlig överenskommelse samlades man i möteslokalen på kvällen. Finney var närvarande. Guds Ande kom över dem på ett mäktigt, övertygande sätt, och en väckelse började. Den spred sig till den omkringliggande bygden, tills slutligen nära nog alla de östra staterna var gripna av en mäktig väckelse. När helst Finney predikade, utgöts Anden. Ofta gick Gud före honom, så att när han anlände till platsen, fann han folket redan i färd med att bedja om nåd.

Ibland var syndanöden så stor och förorsakade sådana förtvivlans skrik, att han måste sluta predika, tills allt hade lagt sig. Predikanter och församlingsmedlemmar blev omvända. Syndare blev upprättade i tusental, och under årtal fortsatte detta mäktiga nådens verk. Människor hade aldrig förr i sitt liv bevittnat något liknande.

Utdrag ur boken: *Väckelsen vi behöva.*

LIV OCH FÖRNYELSE

Av Roland Eriksson

Liv är ett av de mest framträdande begreppen i Bibeln. Allt liv börjar med födelse, så ock det andliga livet. En onormal födelse hit till denna världen eller vid födelsen inträffade komplikationer kan påverka, ja, till och med äventyra hela vårt liv.

Skall du kunna *leva* ett sunt, lyckligt, dynamiskt liv och inte bara ha en misslyckad och plågsam existens, måste du födas *på nytt*. Din ande måste *levandegöras*! Du måste äga ett *överflöd* av liv till både *ande, själ och kropp*! Detta kan aldrig ske genom dina egna ansträngningar, förmågor eller resurser. Nej, människans omvandling från ett tillstånd av förnedrad syndare till en lovsjungande kristen, som lever vid frälsningskällan varje dag och varje stund, är helt och hållet ett Guds övernaturliga ingripande i människans liv. Det är en livsförvandling så radikal, att Bibeln kallar den för *ny födelse*.

Men för att livet skall kunna fortsätta att pulsera måste det bli *förnyelse*. Så är det ute i naturen och så är det i människans andliga liv. Förnyelse är inte en kolossal upplevelse ett par gånger om året i ett starkt möte med hög och mättad atmosfär. Naturligtvis kan man där bli välsignad och även förnyad. Men förnyelse är något ständigt pågående, något regelbundet. Det är en nödvändig *livsprocess*. Låt oss se på årstidernas växling! Alla älskar vi sommaren, den ljuvliga, varma tid, då blommorna prunkar, fåglarna kvittrar och allt är en enda stor idyll. Naturen är klädd i sommarskrud, badvattnet är varmt och vid stranden kan vi koppla av från vardagens mångahanda. Men det är inte alltid så. Efter en tid inträder en förändring, ty allt som har liv *förändras*. Färgerna i skogsbrynet börjar att växla och få skilda nyanser av grönt,

gult, brunt, rött o. s. v. Det blir kyligare för varje dag och vi förstår att hösten nalkas. En kall oktobernatt kommer så frosten med sitt dödande bett och morgonen därpå tycker vi att allt verkar dött och hopplöst. Men inte nog med det, utan snart kommer den första snön och lägger sig som en liksväpnad över alltsammans och ibland grips man nästan av en stilla oro: skall livet helt upphöra? Blir det någonsin vår igen? Månaderna går och fram i mars eller april börjar det töa. Snön smälter och bildar hela floder av smältvatten som rinner bort. Det börjar knoppas i dungen, de första tussilagorna tittar fram i dikeskanten och snart ser man de första flyttfåglarna. Våren gör sitt inträde och vi vet då att sommaren är på väg.

Så är det i ditt andliga liv. Ibland måste hösten och döden gå över våra liv och "frysa bort" allt agg, all bitterhet, all avundsjuka, allt som inte är Gud välbehagligt. Men då, och först då, inträder *förnyelsen*. Lev i daglig ny överlåtelse åt Gud och livet fortsätter oavbrutet, det sanna, överflödande och spännande livet!

Innan jag avslutar mitt vittnesbörd vill jag också skicka en hälsning till alla Maranatavänner landet runt, då jag, som flera av er, känner till, avreser till USA efter nyår, för att en tid vistas på en bibelskola där. Det har varit en intressant tid här hemma. Vi har sett hur församlingarna delaktiggjorts av den kraft som ger liv och växt åt utsädet, så att segerns och lovsångens toner ljuder i stället för missmodets bedrövliga röster. Väckelsen är ett faktum och Gud välsigne er alla att gå framåt i Jesu namn! Segern är vår! Rom. 8: 31—39.

Maranata-hälsningar
Roland Eriksson



Anders B. Andersson har samlat

EKO FRÅN BIBELSKOLAN

Medan Rubens ätter höllo stora rådslag, prisgav Naftali söner sina liv på stridsfältets höjder. — För oss är ej heller tid att hålla rådplägingar med många ord och högstämnda tal. *Med livet som insats* måste vi nu kasta oss in i den andliga striden.

Eric Gunnar Ericsson

Det gäller inte bara att veta, eller kunna tala om, hur den apostoliska kraften en gång verkade genom de andliga ämbetena. *Vår uppgift är också att se till att den kommer i funktion i vår tid.*

Alf Peterson

Den andliga gemenskapen upprättas endast genom bön, upprätthålles och fullkomnas också endast genom ett fortsatt böneliv.

Arne Imsen

Trons ande har ej tid att syssla med något som en gång varit, eller vänta på något som skall ske i framtiden. Tron säger: *Nu! Nu är Jesus ibland oss! Nu är kraften här! Nu är upprättelsens tid! Nu faller särregnet! Nu ... nu ... nu!*

Donald Bergagård

Den frälsande, segervinnande och undergörande tron är ingen lära, teori eller uppfattning. — Den är inte heller en produkt av vår vilja eller egna ansträngningar. Nej, *att tro är att omfatta Jesus*. Han är trons begynnare och fullkomnare.

Arne Imsen

Frälsning och helgelse är icke att söka disciplinera till kristliga dygder den gamla människan, som med sina fräcka krav och djuriska begär ändå alltid vill det onda, utan att genom ny födelse bli delaktig av gudomlig natur och ständigt få del av Jesu liv och fullhet.

Arne Imsen

På samma sätt, som Gud fordom kunde använda Mose stav, Simsons åsnekäke, Samkars oxpik och Davids stenslunga till att ge seger åt sitt folk, kan Gud i sin mångfaldiga nåd taga i bruk våra olika gåvor i sin tjänst för sitt verk

Agne Bark

Det är inte meningen att vi skall bli en hop läromästare och andliga förståsig-påare, som vet allt och kan allt. Vi skall i stället förbliva lärjungar — alltid mottagliga för nya lärdomar, öppna för nya sanningar och nya välsignelser.

Enoch Karlsson

Vi har lämnat organisationen därför att vi tror på något som är effektivare: den levande organismen Kristi kropp.

Arne Imsen

Vi behöver en *härlig* frälsning både i privatliv och möten. Djuplodande predikningar kan vara tal i gåtor för många, men en frälsning som avslöjar härligheten från Gud, den begriper sig alla på.

Alf Peterson

Några "korn" kommer även i nästa nummer.



DEN BIBLISKA HEMLIGHETEN TILL TRO

Av evangelist David Nunn

"Därför, I helige bröder, I som haven blivit delaktiga av en himmelsk kallelse, skolen I akta på vår **BEKÄNNELSE**s apostel och överstepräst, Jesus." Hebr. 3: 1.

Det är sorgligt, men sant, att den mest försummade sanningen i Guds församling är *bekännelsen av Ordet*. Detta är till största delen sant, därför att många uppriktiga, men vilseledda predikanter, som håller sig till människomeningar, vilka står i motsatsförhållande till Guds Ord, har i sin förkunnelse framhållit den negativa sidan av bekännelse.

En stor skara kristna, som påverkats av detta slag av förkunnelse, är besegrade, fulla av fruktan och vandrar i fördömmelse. Den förkunnelse, som generellt fortsätter att framhäva att "det finnes icke en god, nej, icke en" (obs. att flera av Bibelcitaten är hämtade ur den eng. övers.) och innesluter Guds återlösta barn i detta och förklarar att "vi är ovärdiga och att intet gott finnes i oss" bygger upp ett syndamedvetande i Guds barns hjärtan. Det *finns* något gott i ett Guds barn.

Skriften säger: "Kristus i eder, härlighetens hopp" och åter "Han, som är I eder, är starkare än han, som är i världen." Säkerligen tror alla kristna, att Kristus, som är i oss, är god. Det står i Bibeln, att "vi är gjorda till Guds rättfärdighet i Honom." Naturligtvis borde alla kristna tro att Guds rättfärdighet är god och värde-

full. Ett noggrant studium av Rom. 3: 10—18 visar tydligt att Paulus icke talade till pånyttfödda troende, utan till oomvända människor. På grund av denna negativa förkunnelse vandrar tusentals troende med syndamedvetande i stället för rättfärdighetsmedvetande.

Denna negativa förkunnelse har skapat känslor av svaghet och underlägsenhet. Man lider brist på tro i stället för att äga Guds styrka och förmåga. Detta står i strid med Guds Ord. Gud vill, att du och jag skall tro, att vi är det Guds Ord säger att vi är, och att vi kan göra det Guds Ord säger att vi kan. När vi börjar tro och bekänna, att vi är det som Gud säger att vi är, framträder ett nytt slag av kristendom. En dominerande, stridbar och kraftig kristendom, som kan inta hela världen för Gud.

Att ständigt bekänna svaghet och fruktan kommer att helt och hållet ta bort all tro och andlig kraft ur ditt liv. Den kristne måste bekänna det som Gud har förklarat att han är. Gud säger: "Den som icke visste av någon synd, honom har han för oss gjort till synd, på det att vi i honom må bli rättfärdighet från Gud." Här fastslår Ordet, att vi har blivit rättfärdighet från Gud. Denna rättfärdighet är värdig att komma inför

Guds åsyn, och det är den enda rättfärdighet som är värdig inför Gud och himmelen. Bibeln säger: "Herren är mitt livs värn, för vem skulle jag rädas." Detta borde vara vår frimodiga bekännelse. Guds ord förklarar: "Han tog på sig våra sjukdomar, och våra sjukdomar bar han." Matt. 8: 17. Även Jesaja 53: 5 hävdar att "genom hans sår bli va helade." Detta skulle vara din stadiga bekännelse rakt i ansiktet på alla symptom och trots det du ser, hör eller känner. Det ord, som översatts med "bekännelse" betyder ordagrant "erkännande", eller att påstå samma sak. Med andra ord, det innebär att man bekänner vad Guds ord säger om olika saker och ting, och att man har sitt eget vittnesbörd i överensstämmelse med Guds vittnesbörd. Till exempel: Fjenden anfaller dig med en sjukdom av något slag, men du står stadigt emot med den konstanta bekännelsen, att du är vad Guds Ord säger att du är: "Kristus friköpte oss från lagens förbannelse, när han blev en förbannelse för vår skull." Gal. 3: 13. "Ingen olycka skall vederfaras dig, och ingen plåga skall nalkas din hydda." Ps. 91: 10. Vi skall frimodigt bekänna att Gud är vår Läkare: "Jag är Herren, din läkare." 2 Mos. 15: 26. Lägg också märke till 2 Mos. 23: 25, 26: "Sjukdom skall jag då ock använda från dig" och "Dina dagars mått skall jag

MITT VITTNESBÖRD

"Då förvandlade du min klagan i fröjdesprång; du klädde av mig sorgens dräkt och omgjordade mig med glädje. Därför skall min ära lovsjunga dig utan att tystna; Herre, min Gud, jag vill tacka dig evinnerligen."

Ps. 30: 12—13.

Ja, jag kan i sanning säga att Gud är god. Det Han har gjort i mitt liv är underbara ting, som inte kan beskrivas med penna och bläck. Herren har fört mig ut i frihet där jag kan njuta av löfteslandets saftiga frukter. Jag har fått uppleva hur Gud kan förvandla en öken till ett källsprång.

När jag var bara 10 år frälste Jesus min själ, och Han har varit trofast. Det står i Ps. 91 att Hans trofasthet är sköld och värn och det säger Amen i mitt hjärta. När jag var 16 år döpte Jesus mig i den helige Ande och gav mig panten på himlaarvet,

med tungor som tecken. Det blev senare en tid i mitt liv då jag förlorade frälsningsfröjden. Jag tog inte emot andlig föda genom att läsa Bibeln. Jag kom längre och längre bort från Golgataströmmen. Det blev gråt och klagan istället för tack och lovprisning. Jag hade mist glädjen i Herren, som var min starkhet.

En kväll fick jag lust att gå på ett Maranatomöte hemma i Norge, och jag fick uppleva att Gud var där. Jag kände hur Han böjde ner mitt hårda hjärta och jag fick behov av Hans nåd. Andefyllda människor bad för mig och löste mig i Jesu namn. Jag fick känna den himmelska kraften genomströmma mig och förde mig in i vinhuset, där jag blev fylld med jubel och glädje som aldrig förr. Detta är ungefär fyra och ett halvt år sedan, och jag har fått ösa med glädje av frälsningens källa sedan



dess. Halleluja! Det är så underbart att denna källa är tillgänglig för alla som vill komma. Gud gör ingen åtskillnad mellan folk. Han gav sin enfödde Son för alla människor. Jag är tacksam till Jesus att Han har utvalt mig till sin brud. Dagen är nära då Han kommer på skyn och hämtar hem sin blodtvagna brud. Där skall jag få prisa Honom utan bojor och band. Ja, Gud är god och Han skall ha äran för allt.

Maranatahälsning
Svanhild Grinvold
Örebro

göra fullt." I dr Moffatts översättning står det: "Jag vill giva dig en full livsperiod." De flesta av Guds folk har besegrat sig själva genom att bekänna nederlag och misslyckande. Jämt och ständigt ser de på symptom och lever i fruktan, och Guds Ord har inte den främsta platsen i deras vittnesbörd. Därför antyder detta, att Ordet är inte i deras hjärtan så som det borde vara. Jesus sade: "Vad hjärtat är fullt av, därav talar munnen." Jag har lagt märke till, att om jag kan få en

sjuk människa, eller en uppriktig frälsningssökande att bekänna de Bibelord, som är tillämpliga i deras ställning, då har de uppnått frälsning och befrielse. En dag blev jag ombedd att hjälpa en ung man, som var framme vid botbänken och sökte den frid som frälsningen ger. I över en timma hade han gråtit inför Gud, men kunde ändå inte "känna" att han var frälst. Jag läste 1 Joh. 1: 9 för honom: "Om vi bekänna våra synder, så är han trofast och rättfärdig, så att han

förlåter oss våra synder och renar oss från all orättfärdighet." Jag läste detta för honom och fick honom att läsa det igen, och manade honom att tro att Gud hållit sitt löfte om förlåtelse. På ett ögonblick såg han sanningen och slutade att tigga om förlåtelse och började tro att Gud hade svarat enligt Sitt Ord. Frid och glädje strömmade in i hans själ. Vi blir frälsta genom bekännelse och vi blir helbräddagjorda då vi bekänner Guds Ord.

Till svenska av
Roland Eriksson



HÖREN HONOM

Av William Branham

"Sex dagar därefter tog Jesus med sig Petrus och Jakob och Johannes, Jakobs broder, och förde dem upp på ett högt berg, där de voro allena. Och hans utseende förvandlades inför dem: hans ansikte sken såsom solen, och hans kläder blevo vita såsom ljust. Och se, för dem visade sig Moses och Elias, i samtal med honom. Då tog Petrus till orda och sade till Jesus: 'Herre, här är oss gott att vara; vill du, så skall jag här göra tre hyddor, åt dig en och åt Moses en och åt Elias en.' Och se, medan han ännu talade, överskyggde dem en ljus sky, och ur skyn kom en röst, som sade: 'Denne är min älskade Son, i vilken jag har funnit behag; hören honom'."

Jag vill stanna inför de två sista orden i vår text: "Hören honom." När Jesus var här nere på jorden, hade han en sak att göra: att uträtta sin Faders vilja. Han sade: "Jag söker icke min vilja, utan dens vilja, som har sänt mig." Joh. 5: 30. "Ty jag har kommit ned från himmelen, icke för att göra min vilja, utan för att göra dens vilja, som har sänt mig." Joh. 6: 38. Vart Han än gick, och vad han än gjorde, allt hade ett syfte och var en del av Guds förutbestämda plan. Om vi är Guds barn, så är vårt liv i Guds händer. Han befäller om våra fotsteg. "Genom Herren bliva en mans steg fasta, när han har behag till hans väg." Ps. 37: 23. En god man är den, som har vinnlagt sig om Kristi rättfärdighet.

Om jag skrev ett brev, och du vore min vän, så skulle du uppskatta det brevet. Men det skulle inte taga så värst lång tid, förrän brevet skulle förlora sin betydelse. När du och jag lämnat denna jorden, skulle kanske dina barn plocka upp det. De skulle måhända säga: "Det är bara ett brev. Mamma och pappa kände en predikant som hette Branham." Därför att det var skrivet just till dig, hade det inte samma mening för andra som kunde komma att läsa det.

Så är det icke med Guds Ord. Guds Ord är för hela människosläktet. Det är aktuellt i evighet. Varje gång du läser det, kan du bli välsignad av det. Otaliga människor har läst det tidsåldrarna igenom och blivit inspirerade. Guds eget liv är nedlagt i Hans Ord, och vi behöver det Ordet. I 1 Petr. 2: 2 läser vi: "Och då I nu ären nyfödda barn, så längten efter att få den andliga oförfalskade mjölken, på det att I genom den mån växa upp till frälsning." Vidare läser vi: "Genom dem har han ock skänkt oss sina dyrbara och mycket stora löften, för att I skolen i kraft av dem undfå gudomlig natur och undkomma den förgängelse, som i följd av den onda begärelsen råder i världen." 2 Petr. 1: 4.

Ibland samlar Gud tillhopa stora människomassor. En gång samlade han fem hundra bröder. En annan gång var det tre, och åter en annan gång mötte Han en enda. Men han har lovat: "Ty var två eller tre äro församlade i mitt namn, där är jag mitt ibland dem." Matt. 18: 20. Så vi har en välsignad försäkran i det att vi vet, att Kristus är med oss. Han kan inte taga tillbaka Sitt Ord. Han måste stå fast vid Sitt Ord. "Evinnerligen, Herre, står ditt ord fast i himmelen." Ps. 119: 89.

Vid den tidpunkt, som vår text talar om, tog Jesus tre av sina lärjungar, Petrus, Jakob och Johannes, och gick upp på ett högt berg. Du kommer ihåg, att tre avgör vittnesbördet. "Efter två eller tre vittnens utsago skall var sak avgöras." 5 Mos. 19: 15. Då Gud förde Kristus upp på berget, hade han en mening med det. Han ämnade göra något. Överallt, där Kristus är, vill Gud göra något. På vilken plats Jesus än är, så är Han där för ett ändamål.

När Han gick upp på berget, tog han med sig Petrus, Johannes och Jakob: hopp, tro och kärlek. Detta är de tre största vittnesbörd vi har

Forts. på sid. 15

Mitt första Maranathamöte

Jag fick höra talas om, att det gick fram en ny väckelserörelse över vårt land. Det gick många rykten om den nya rörelsen. Somliga menade, att den var från Gud — andra åter menade, att den var en villfarelse, eftersom pingstvännerna tagit avstånd ifrån den. Några, som själva varit med på denna rörelses möten, berättade, att det var precis som förr i tiden. Man prisade Gud, talade i tungor, profeterade och sjöng och spelade av hjärtans lust. Gamla läsare blev förnyade, sjuka helade och syndare frälsta. Ja, vad skulle man nu egentligen tro om det hela. Ännu hade ju rörelsen ej nått vår stad.

Av
**KARIN
LARSSON**

Men så en dag hände det. En annons i tidningen talade om, att väckelsemöte skulle hållas i en skola. Det var i mars månad 1962. "Förkunnelse av frigörelsens härliga evangelium i tal, sång och musik. Bön för alla behov." Så stod det i annonsen.

Nu fick jag ett tillfälle, att själv bilda mig en uppfattning. Så jag gick dit. Alla förutfattade meningar kastade jag över bord. På en stol längst ned i lokalen satte jag mig. Där var inte många människor samlade. Ett och annat ansikte kände jag igen.

Så började mötet. Fem unga män spelade och sjöng uppe på estraden. De sjöng "Jag vill älska det urgamla kors", till elektrisk gitarr och dragspel. Jag kände, hur hela min gamla religiösa människa reste sig till motanfall. Den var så van vid piporgel, så den kunde inte tänka sig något annat instrument till den sången. Tankarna började gå runt i huvudet. Men jag fick lugna ner mig. Jag ville stanna och höra mer. En av de fem — pastor Arne Imsen — började läsa Guds ord och predika. Han läste om Jesus på förklaringsberget. Jag lyssnade. I nära två timmar satt jag som fastspikad. Vilken glöd och vilken mäktig utläggning av texten. I tre timmar varade mötet. Vad tiden hade gått fort!

När jag kom ut på gatan, började tankarna komma. Jag kunde inte finna något, som var villfarelse. Hur kunde sådana rykten uppstå? Jag upptäckte i stället, att det hade tänts en längtan i mitt inre efter att få uppleva mer av Gud, mer av frigörelse och förlossning. Jag hade fått smak på något, som jag till varje pris ville ha mer av. Jag kände hur jag satt fast i vanetänkande och gamla religiösa traditioner.

Jag började studera bibeln på nytt. Särskilt Apostlagärningarna och breven. Den första församlingen, som bibeln beskriver, blev så aktuell och levande. Jag upptäckte, att vi kristna sysslade med så mycket, som absolut inte fanns i den första församlingen och det som fanns där saknade vi mycket av.

Jag gick på flera möten. Gud verkade. Tron växte och Jesus blev större för mig. Nu fanns det ingen väg tillbaka. Men hur skulle jag gå till väga? Jag var inte missnöjd med någon enda människa. Men med jämförelse med min ungdoms upplevelser i Guds församling, förstod jag, att det, som kallas Guds församling i dag, stämmer dåligt med mönsterbilden. Hobbyverksamhet, statsbidrag bl. a. är ord, som var absolut främmande för ett tiotal år sedan. Profeterna hade dött och med dem hade profetierna tystnat.

Hur skulle jag nu göra? I min barnsliga enfald ringde jag pastorn i den församling jag tillhörde och frågade honom, om vi inte skulle kunna öppna vår kyrka för dessa fria bröder, som höll möte i vår stad. Jag berättade för honom, hur inspirerade och gudagripna dessa bröder var. Vi behövde höra deras trosfriska vittnesbörd. Jag fick nekande svar, jämte utläggning om varför det inte gick.

Då började jag förstå. Man ville inte bli oroad. Organisationsplanen var redan uppgjord. Den gick inte att ändra på. Det blev en kris i mitt inre. Jag bad till Gud och läste min bibel.

Jag hade mitt namn i en matrikel i en organisation. Jag fann inte ett enda ställe i bibeln, att de förde matrikel. Vem vågar egentligen avgöra, vem, som skall stå skriven där? Skälen för uteslutning och intagning skiftar allt eftersom åren går. För c:a 20 år sedan blev människor uteslutna av orsaker, som ej är tillräckliga skäl idag. Vilket vanskygigt förfaringssätt! Jag är övertygad om, att Livets bok stämmer föga överens med organisationernas matriklar. Tänk om kristna bekännare ville fatta, att Guds församling inte är någon organisation utan en levande organism, som varken följer kyrkomurar eller kortsystem.

Forts. sid. 10.

EN UNDERBAR UPPLEVELSE MED JESUS

"Nåd vare med eder och frid ifrån Gud, vår Fader, och Herren Jesus Kristus. Välsignad vare vår Herres, Jesu Kristi, Gud och Fader, som i Kristus har välsignat oss med all den himmelska världens andliga välsignelser, såsom han ju, förrän världens grund var lagd, har utvalt oss i honom till att vara heliga och ostraffliga inför sig. Ty i sin kärlek förutbestämde han oss till barnaskap hos sig, genom Jesus Kristus, efter sin viljas behag, den nådeshärlighet till pris, varmed han har benådat oss i den älskade."

Ef. 1: 2—6.

Det är så underbart att få vara frälst. Pris ske Gud! Tänk att vara löst ifrån syndens bojor och band! Vad underbart att veta att vi har fått förlossning genom hans blod och fått "förlåtelse för våra synder efter hans nåds rikedom." Halleluja!

MITT FÖRSTA MARANATAMÖTE

Forts. fr. sid. 9.

I dag är jag fri. Paulus säger i Gal. 5: 1: "För att vi skola vara fria, har Kristus frigjort oss. Stån därför fasta och låten icke något nytt träldomsok läggas på eder." Träldomsoket här gällde omskärelsen. Hade Paulus levat i dag, skulle han säkert ha nämnt många träldomsok vid namn.

Min önskan i dag är, att vara med i den skaran, som väntar Jesus på skyn. Den stunden när Han kommer är säkert mycket nära. Må vi var och en rannsaka våra hjärtan. Det gäller att kämpa trons goda kamp och att följa Jesus utanför lägret.

Jesus kommer snart. Du vår Herre, kom! Marana ta!

Karin Larsson

Jesus har blivit så dyrbar för mig den sista tiden, då jag tänker på hur mycket gott jag får från Gud. Vilken stor nåd och gränslös kärlek av Gud att vi får vara hans barn i dag. Pris ske Gud, att vi får tjäna Honom och söka rädda själar för himmelen.

Nu vill jag till Jesu ära tala om en underbar upplevelse som jag fick göra söndagen den 19 april. Vi höll just på att prisa och tacka Jesus för försoningsblodet på Golgata. Rätt vad det var kom Andens kraft över oss på ett särskilt sätt, så vi fick uppleva att den helige Ande liksom förde oss in i den himmelska världen, där vi fick skåda allt det vackra som finns i den härliga staden. Läs Upp. 21: 18—21. O, vad det är välsignat och härligt att få tillhöra vår Frälsare! Han är så ljuvlig och dyrbar för mig. Det går ej beskriva med ord hur underbart det känns i mitt hjärta. Ibland kommer jag in i en sådan underbar kraft, att det är som om mitt hjärta skulle sprängas av glädje, fröjd och harmoni. Golgataströmmen flödar än i dag. Pris ske Gud! Den är ny för varje dag. Tack och lov för härlig Golgataseger!

Nu skall jag berätta om den upplevelsen, som jag fick göra. Jag läste så underbart i Höga Visan de två första kapitlen. Särskilt de tredje och fjärde verserna i första kapitlet blev så levande för mig. Jag såg i mitt inre hur Han förde mig in i sina gemak. Jag såg hur han liksom öppnade en dörr för mig, och det var bara att träda in och skåda allt härligt som finns i Jesus. Jag fick även se att jag vandrade på gator av guld.

Tänk, att vi har rättighet att vara kära och förälskade i Honom. O, vad det är ljuvligt och underbart att älska Jesus över allting. "Min vän är för mig en klase cyperblommor från Engedis vingårdar. Medan konungen håller sin fest, sprider min nardus sin doft." Den helige Ande gör Ordet så levande och verkligt för mig. "Hans vänstra arm vilar under mitt huvud, och Hans högra omfamnar mig." Jag kom in i en underbar vila i Jesus och fick nåd att släppa mig till åt Honom. Hans varma kärlek strömmade igenom hela min varelse. Samtidigt kände jag en underbar doft och en god sötma i min mun. Jag är så lycklig för att Jesus har döpt mig i den helige Ande och för att jag får prisa Honom storligen i tungor. Halleluja! Jag vill prisa Jesus så länge jag lever och lovsjunga Hans namn så länge jag är till. Gud välsigne oss, att vi må vandra vidare på frälsningens väg och få uppleva mera av Jesus varje dag och stund. Låt oss hålla kontakten med Jesus och vinna själar för himmelen samt få vara till underbar välsignelse och glädje för andra!

Kerstin Dalroth

Midnattsropet

Organ för andlig väckelse

Utkommer varje månad

Red. och ansv. utg.
ARNE IMSEN

Medarbetare
DONALD BERGAGARD
ERIK-GUNNAR ERIKSSON

Tidningens adress:
Fregattvägen 6, 9 tr.
Näsby Park
Tel. 56 51 24 - Pg 57 16 20

Lösnummer 1 kr.
Pren. kr. 10:— pr år
För pren. pg 125 99

"Guds ord hade framgång och visade sin kraft."

SEGERRAPPORTER

GÄVLE

Den sista tiden har väckelsens eld brunnit på ett underbart sätt i Gävle. Gud har verkat genom ordet och Anden, och underbara ting har skett. Skaror av ofrälsta, som besökt väckelsemötena, har blivit gripna av budskapet, och flera har tagit emot Jesus som sin Frälssare.

Lördagen den 10 okt. hade vi återigen dopförrättning, då fem nyfrälsta syskon begravde den gamla människan. Himmelen var i sanning öppen över oss, och atmosfären var fylld av Guds kraft.

Broder Erik Gunnar Eriksson var mötesledare och dopförrättare och broder Arne Imsen, som kom tillsammans med en sångarskara från Stockholm, höll en mäktig doppredikan. Det stora badhuset var fullsatt och det fanns ingen, som lämnades oberörd av det de hörde och såg. Nu väntar vi på att få ha dop på nytt. Flera syndare har blivit frälsta, och de önskar att gå lydnadsvägen tillsammans med Jesus.

Vi tror på en underbar seger i fortsättningen. Jesus för-mår!

Marita Hammar

FALKÖPING

Dop i Falköping

Sionförsamlingen hade för en tid sedan dopförrättning då en ung syster döptes till Kristus. En stor skara var samlade vid högtiden och dopförrättare var Donald Bergagård, som också predikade och sjöng.

En mötesserie har hållits en

vecka i höst med Donald Bergagård som har förkunnat ordet. Arne Imsen har också gjort ett besök. En veckas möten har även hållits nu sist av Alf Peterson.

Församlingen ser framtiden an med tro och förhoppning och väntar stora ting från Herren.

GÖTEBORG

FÖDDA I GÖTEBORG

Söndagen den 25 oktober hölls den 13:e dopförrättningen i Maranataförsamlingen i Folkets Hus A-sal i Göteborg. Vi hade då glädjen att få se fyra nyfrälsta följa Jesus i dopets grav. Det är alltid underbart med dopförrättningar, men över denna dopförrättning vilade Guds Ande alldeles särskilt mäktigt utgjuten. Av de fyra dopkandidaterna var det en som hade en speciell kallelse att gå ut och verka för Guds sak på jorden. Var han skall vara, det vet vi inte ännu. Huvudsaken är att han är villig att gå dit Gud sänder honom och det vet vi att han är. Han kom till Jesus besatt av spritdjävulen och vad inga läkare eller kliniker har kunnat göra, det gjorde Jesus på ett ögonblick. *Han* inte bara lyfte spritbegäret från honom utan *Han* reste honom också upp och fyllde honom med kraft att gå ut och hjälpa andra till samma underbara förlösning likt den han själv fick uppleva. *Halleluja! ALL ära till JESUS!*

En annan av de fyra dopkandidaterna hade under många år lidit av svåra magsår. Nu hade läkarna beslutat att inget annat återstod, än att göra en operation och avlägsna de såriga de-

larna i magen. Men naturligtvis visste denna kvinna det här gäller, om, att nya sår kunde uppstå. Men så, *halleluja!* mötte denna kvinna *Jesus* och *Han* inte endast fullständigt helade hennes mage, utan *Han* gav henne också den inre frid som gör att inga nya sår kan uppstå. Ja, Jesus är i sanning den han säger sig vara: *densamme — i dag!* Och ärat skall *Hans* underbara namn vara *i dag — och — i evighet!* Amen.

Med tillönskan om Guds rika välsignelse

May-Liss Salenfolk

ETT VITNESBÖRD

Jag har varit frälst i många år, men har även fått uppleva att det kan komma perioder i livet då man tycker att allt är så mörkt och hopplöst. Har varit både fysiskt och psykiskt trött. Började gå till Maranataväckelsens möten och fick nytt liv och nytt hopp. Ära vare Jesus! *Halleluja!* Har nu fått en annan syn på människor och känner mig mera frimodig. Nu har jag blivit löst från försagdhets, människofruktan och komplex. Är ännu inte Andedöpt, men längtar mycket efter mera av Guds kraft, så att jag kan göra något för Jesus. Jag brukar ge mina släktingar tidningarna Midnattsropet.

Du som inte är frälst, lämna Ditt liv till Jesus och Du ska få erfara att man får vara salig och lycklig även i ensamma stunder. Må Gud välsigna och styrka bröder och systrar i denna väckelse underbart i fortsättningen!

Fridshälsningar, en syster i Herren.

I. B.

VÄCKELSE!

Forts. fr. sid. 2.

till en grov historieförfalskning. Vad gör man icke för att dölja sitt väckelsekomplex. Intellekтуellt snobberi och kyrklig fåfänga är väl på sitt sätt uttryck för det vacuum i själen väckelsefattigdomen skapat. Den som studerat rörelsernas historia och dessutom har personliga erfarenheter från väckelsetider vet att det är förvrängning av fakta i denna sentimentala väckelse-romantik. Det är först då väckelsen stagnerat och förvandlats till "kultiverad" kyrka den blivit en tacksam tillflyktsort för religiösa finsmakare.

* * *

Det ligger i väckelsens natur att skapa levande tro på Guds oändliga möjligheter och frimodighet att göra anspråk på uppfyllelsen av de löften, som givits åt hans blodköpta egendomsfolk. Skrämda och oförstående ledare gör allt vad som står i deras makt för att hindra denna frigörelseprocess. Istället för att öppna för Andens frigörande kraft och med andlig visdom biträda svaga människor vid de sällsamma och omskapande förlossningsakter de nu och då får vara tafatta ögonvittnen till, griper de till list och våld för att utsläcka det Andens verk, som de i sitt avfall och sin förstockelse stämplar som fanatism, svärmeri och villfarelse. Väckelsens obetvingliga Ande verkar störande och omstörtande på det fromma kyrkfolk, vilket gjort yttlig högtidlighet och själiskt stämningsmättad atmosfär till enda alternativ för sitt monotona och andligen dödande gudstjänstliv. Det är dessa livsfientliga element, väckelsernas religiösa saboterer, predikanterna många gånger av sociala skäl mer än övertygelse, allierar sig med. Det finns gott om pastorer som inte vill väckelse, ty den skulle äventyra den standard de genom begåvning och bildning uppnått. Trons och försärelsens väg är utomordentliga predikoämnen men ter sig orimlig med sina krav på självuppgivelse. Andra, som inte kommit så högt skulle förlora sin redan låga materiella standard helt, ty de komme att bli avsatta om väckelsen de säger sig

arbeta för verkligen lyckades spränga sig igenom alla de förskansningar av reservationer och förbehåll, de byggt kring sitt partitrogna men tämligen loja kyrkfolk. Men väckelsen kommer ändå — som svar på bön. Den drar förbi stängda kyrkor och reserverade förkunnare och söker sig till försmäktande själar, som icke försmår Andens verk.

Under hela 1964 nådde oss ropet om hjälp att ordna möten och konferenser från många platser i vårt land. Maranatabudskapet har banat sig väg och burit frukt i mångas liv. Tidningar, gram-mofonskivor, bandinspelningar från möten och bibelstudier samt många personliga vittnesbörd från män och kvinnor, unga och gamla, som upplevt frälsning, andedop, helbrägdagörelse och förnyelse, har fört detta väckelserop vidare till allt flera. Förebudjare och offrare har tagits ut för att helt och odelat tjäna Gud i det förunderliga verk, som Herren låter utföra i denna tid. Förunderliga äro förvisso Guds vägar. Trots alla anfall från fromma och ogudaktiga tränger dessa väckelsesignaler in och kallar till strid i alla led. Denna frimodiga proklamation att Jesus lever har satt andarna i rörelse. Så måste ske, ty det ligger en dynamisk kraft i uppståndelsens evangelium. Då missmod och fruktan, högmod och fräckhet blir förpassade ur de fästen de tyvärr så ofta förmår inta i de troendes liv, frigöres anden från försmäktande träldomsok till sann och förlösande tillbedjan. De människor som gör sådana erfarenheter blir farliga för församlingar där andlig vanmakt lett verksamheten in i religiös slentrian.

* * *

Många av de vänner, som vaknat upp ur försoffningen och upplevt en andlig revolution i sitt inre har i sin sorg över sin tidigare ljumhet, fattat ett djupt och allvarligt menat beslut om att stanna kvar i den miljö där de kanske under många år haft sin andliga hemvist för att där verka för väckelse bland bröder och systrar de lärt sig älska. Men de har aldrig blivit accepterade av sina gamla vänner efter det förnyelsens livsytringar, ett djupare böneliv, överflödande

Forts. på sid. 15.

SÅNGPÄRM

43 sånger

med noter

- | | |
|---|--|
| Nr 1. HIMMEL FÖR MIG. | Nr 22. I DEN SENA MIDNATTSTID. |
| „ 2. HANS NAMN ÄR JESUS. | „ 23. DET SKALL KOMMA EN DAG. |
| „ 3. JESUS ÄR LIVET FÖR MIG. | „ 24. LÄGG DEN DÄR. |
| „ 4. MARANATAFOLKET. | „ 25. KRAFTEN ALLA FÄR. |
| „ 5. SKRIFTERNAS JESUS. | „ 26. SNART SKALL JESUS KOMMA IGEN. |
| „ 6. JESUS FÖRLÖSTE MIN SJÄL. | „ 27. UNDERBAR DU ÄR KÄRE JESUS. |
| „ 7. ÄR DU MED DÄR ELDEN BRINNER? | „ 28. DEN VAR EJ BLOMSTERSTRÖDD. |
| „ 8. JESUS MED DIG VILL JAG LEVA HÄR. | „ 29. O, VILKEN KÄRLEK. |
| „ 9. JESAJA 53. | „ 30. (Kommer senare p. g. av feltryck) |
| „ 10. JESUS HAR ALDRIG SAGT NEJ. | „ 31. JAG ÄR LYCKLIG VARJE DAG. |
| „ 11. HALLELUJA, HALLELUJA, JESUS ÄR MIN VÄN. | „ 32. JAG TACKAR GUD. |
| „ 12. DEN SEGER HAN VUNNIT ÄR VÅR. | „ 33. SÄTT MIG I BRAND GUD. |
| „ 13. TROR DU JESUS ÄNNU ÄR DEN-SAMME? | „ 34. HAN ÄR ALLT FÖR MIG. |
| „ 14. VI VILL PRISA GUD HÄR. | „ 35. GUDS FOLK ÄR PÅ RESA. |
| „ 15. TAG VÄRLDENS GLÄDJE. | „ 36. SKALL DIN SJÄL RÄDDAS? |
| „ 16. TACK GUD FÖR REGNET. | „ 37. VÄLSIGNAT. |
| „ 17. SEGER I JESUS. | „ 38. JESUS ÄR DENSAMME. |
| „ 18. GIV DIG HELT. | „ 39. DET ÄR JUBEL OCH FRÖJD I MIN SJÄL. |
| „ 19. JESUS UNDERBAR DU ÄR. | „ 40. JESUS FRÄLSAREN |
| „ 20. JAG ÄR GLAD ATT JESUS FRÄLSTE MIG. | „ 41. SOM HJORTEN TRÄNGTAR. |
| „ 21. GUDS FÖRSAMLING TAGAR FRAM. | „ 42. ELDEN BRINNER. |
| | „ 43. GUD ÄR DENSAMME. |

FÖRLAGET MIDNATTSROPET - FACK 583 - JÖNKÖPING 2

Tel. 036/12 04 84. Postgiro 1 25 99

Härmed beställes Hela pärmen komplett Kr. 24:50

„ „ st. Lösblad pr st. Kr. 0:75

Nr:

Nr:

Nr:

Nr:

Namn:

Adress: Postadress:

DEN FÖRSTA KÄRLEKEN — DE FÖRSTA GÄRNINGARNA

Församlingen i Efesus, Upp. 2, fick mycket beröm av Jesus för sina gärningar, sin ståndaktighet och outtröttlighet m. m. Men det var något som kastade mörka skuggor över hela tillvaron. De hade övergivit sin första kärlek. Ett stort fall hade skett i deras innersta väsen. Gudsförhållandet hade blivit rubbat och det var ingen ovanlig företeelse. När en människa möter Jesus till frälsning, blir Jesus allt i hennes liv. Hon älskar vännen vit och röd och hänförs av Hans uppoffrande kärlek. Religiöst partiväsen, kyrkopolitiska intriger och maktspel är henne främmande och helt enkelt motbjudande. Jesus är henne nog och hon vill helhjärtat tjäna honom.

Men farorna lurar. En vacker dag finner man sig engagerad i olika verksamhetsgrenar. Den innerliga böneumgängelsen slappnar av. Man har inte tid för olika uppgifter som ställer krav på en. Plikterna utåt få ej heller försummas. Familjen, bilturer, sällskapsstunder vid TV:n, o. s. v. Allt detta kräver tid och intresse. Snart är Jesus tämligen överflödig i praktiken, men den religiösa verksamheten fortgår. Gärningarna fortsätter, men deras kvalitet är helt annorlunda. Den första kärleken saknas i dem. Det hela är ett maskineri.

Är det en lätt sak att på nytt börja göra de första gärningarna såsom Jesus säger? Säkert inte, det var ju ett fall. "Betänk varifrån du har fallit!" Ja, varför inte ta sig en stunds betänketid då och då. Det är ju en del frågor att stanna inför. Varför är jag inte så brinande i Anden som jag var förr, då jag hade verkliga behov av att möta Jesus i bönen? Varför räknas församling-

arnas framgångar numera i pengar istället för frälsta själar? Varför avfolkas kyrkorna och varför förlorar de kristna det inflytande de tidigare haft över de ofrälsta? Det är värre förhållanden nu. Synden har större grepp över människorna nu än tidigare, svaras det. Men är då djävulen starkare än Gud? Är alla Guds resurser uttömda vid det här laget?

Vi svara ett bestämt och kraftigt: NEJ!

Jesus lever och har all makt i himmelen och på jorden. Men de troende har blivit liknöjda både för Jesus och Hans makt. Man har gjort som bruden i Höga visan, lagt av både skor och kläder och låst in sig i sovkammaren. Så kommer brudgummen och klappar på. Första reaktionen blir ett bestämt nej, jag kan inte stå upp. Brudgummen fortsätter att klappa, talar om de vedervärdigheter han tvingats utstå för sin brud, räcker in sin hand genom luckan. Han vädjar, och omsider börjar den första kärleken spira på nytt. Gripen i sitt innersta står hon upp och öppnar.

Men brudgummen då? Vart tog han vägen? Försvunnen! Vid tanken på Hans ord blir hon utom sig, och så är det hennes tur att börja söka. Nu synes hon få möta samma motstånd och missförståelse som varje själ får möta och som hon säkert mött tidigare när den första kärleken brann i hennes hjärta. Det är frågan om att det t. o. m. var lite värre nu än förra gången. Själva väktarna tog sig för att slå och plåga henne. Hon lyckades i alla fall komma förbi dem och så träffade hon människor som var villiga att lyssna. Ja, de t. o. m. bad att få veta mer om hennes själs utvalde. Efter många strapatser hade hon återfått den första kärleken. Halleluja!

Oscar Hagman

**Billighets-
Prenumeration
1965**

Gör en insats till att sprida Midnattsropet till 5 av dina vänner. — Sänd oss namn och adress på dessa enligt vidstående erbjudande.

MIDNATTSROPET
Fack 583, Jönköping 2

**5 st. Helårs-
prenumerationer
för endast
38:—**

HÖREN HONOM

Forts. fr. sid. 8.

i Andens värld. Hopp, tro och kärlek är hopp, tro och kärlek. Petrus representerade hoppet, Jakob tron och Johannes kärlek. Lade du märke till att Gud tog tre män från jorden och tre män från himmelen, för att de skulle bli vittne till denna händelse?

I Gamla Testamentet finns mönster, symboler och skuggor. Gamla Testamentet var en skugga av Nya Testamentet. Det som återfinns i båda Testamenten är en skugga av denna dag. Flera sanningar kan fås från vissa delar av Skriften, men låt oss beakta detta från Guds synpunkt, då Han satte Sin Son, Jesus Kristus, i denna rättmätiga ställning och sade till vittnena: "Hören honom."

Då ett gossebarn föddes under Gamla Testamentets tid, tog fadern en "informator" eller lärare, en pedagogisk "barnvakt" i sin tjänst, enligt den svenska Bibeln en "förmyndare" eller "förvaltare". Många av er känner väl till Galaterbrevet, där Paulus skrev angående dessa saker. När fadern skulle välja denne lärare, tog han den bäste man han kunde finna för detta arbete. Han var intresserad för sitt barn på samma sätt som varje far är. Föräldrarnas kärlek till sitt barn är sådan. Förmyndaren skulle regelbundet hålla fadern underrättad om barnets framsteg.

Allt det där är en bild på församlingen av i dag. När Gud genom den helige Ande förde oss in i Sitt rike och vi blev Guds barn, sände Gud oss den bäste läraren som fanns i himmelen, nämligen den helige Ande.

Antingen barnet uppförde sig gott eller dåligt, var läraren tvungen att rapportera det till fadern. Tänk dig, hur förmyndaren skulle känna det, då han blev tvungen att träda inför faderns ansikte och berätta, att barnet varit olydigt. Vad generad och skamsen han måste ha känt sig, då han måste säga: "Det går inte så bra för ditt barn. Han är olydig och vill inte uppföra sig ordentligt. Han vill inte lyssna eller försöka att lära sig något. Han bryr sig helt enkelt inte ett dugg om någonting." O, vad läraren måste känna sig förlägen över att stå och tala så där till föräldrarna.

Forts. i nästa nummer.

ADRESSFÖRÄNDRING

Eric Gunnar Ericssons nya adress är
Box 9213 - Tel. 681 42 - Gävle.

VÄCKELSE!

Forts. fr. sid. 12.

tacksägelse och själavinnande nit naturligt nog givit smak och färg åt tro och vandel. Samma sak upprepar sig ständigt. Individer, som vill framåt på trons väg råkar i konflikt med sina egna på grund av denna för en brinnande kristen så helt normala ambition. Kyrkor och samfund som överlevt sig själva, sätter stopp för deras fortsatta utveckling. Det är många som under det gångna året ställts inför valet och tvingats ta ståndpunkt. Alternativen har för dem helt realistiskt varit om det är riktigast att följa sin genom bön och bibelstudier vunna inre övertygelse och bryta upp från en gemenskap som kräver medlemmarnas lojalitet i den medvetna eller omedvetna kampen mot Andens fria verk. Eller stanna kvar och genom otaliga kompromisser låta sig neutraliseras för att så småningom åter helt uppslukas av en grå religiös massa, som avskyr andlig frigörelse och konsekvent slipar om alla markanta profiler till likhet med tidens religiösa seriemönster. Hur bör man handla i en sådan situation? Ja, om det skall en artikel i kommande nummer tala.

I nästa nummer skriver Arne Imsen om:

Vad kan samfunden lära oss?

ETT HJÄRTLIGT TACK

till alla dem som under året bidragit med kläder och offer till missionen i Brasilien. Då det kostar en hel del att sända ut kläderna, väddar vi om hjälp för denna sak. Medel kan sändas in på församlingens postgiro 66 19 67.

För Maranataförsamlingen, Jönköping:
Donald Bergagård

Ingegerd Hallander:

BRUDEN

"Vänd om, vänd om, du brud från Sulem, vänd om, vänd om, så att vi få se på dig." Dessa ord hörde jag en dag upprepas i mitt inre. Jag fick ingen ro förrän jag tog fram min bibel och började läsa Höga Visan, 7 kap. "Vad finnen I att se hos bruden från Sulem, där hon rör sig såsom i vapendans?" Jag tänkte: vad finnes egentligen hos denna brud som beskrives här? Kapitlet har till överskrift "Den dansande bruden beskrives", kap. 6: 12—7: 5. När jag i stillhet begrundade detta kom Guds Helige Ande och smorde mina ögon så att jag fick se många underbara ting.

Jag fick se Jesu Kristi brud, som Han köpt med sitt eget dyrbara blod. Han håller nu på med att göra henne färdig för bröllopet i himmelen. Det var ingen gammal och skröplig brud, utan en ung och rörlig. Hon rörde sig "såsom i vapendans". Hon är segerviss och full av glädje, därför att hon snart skall möta sin himmelske brudgum.

Fötterna är unga och sköna i hennes skor, så att hon smidigt kan röra sig och utföra sin Konungs ärenden.

"Dina höfters rundning är såsom ett bröstspännes kupor, gjorda av en konstnärs händer." Kap. 7: 1. Det är unga linjer och sköna former. Det mänskliga är oftast kantigt och bristfälligt, men det gudomliga är fullkomligt. En skapelse, ut-



formad av den Evige konstnärens händer.

"Ditt sköte är en rundad skål, må vinet aldrig fattas däri." Bruden hade varit i vinsalen och fått del av det himmelska vinet. Höga V. 2: 4.

"Din midja är en vetehög, omhägnad av liljor." En natt då jag låg vaken och bad, fick jag plötsligt se hur Guds Andes strålkastarljus lyste på detta ord och samtidigt fick jag se en syn. Jag såg en stor vetehög med gyllengula glänsande vetekorn. Runtom stod en krans av vita väldoftande liljor. Jag undrade vad detta kunde betyda, och jag fick då se hur ljuset föll på ett annat ord, "om icke vetekornet faller i jorden och dör så förbliver det ett ensamt korn, men om det dör så bär det mycken frukt". Liljorna tycktes

för mig vara symbolen på Guds helighet och välbehag.

"Din hals liknar Elfenbens-tornet." Såsom Elfenbenstornet höjer sig mot himmelen, så höjer sig Jesu brud över allt lågt och syndigt på jorden. Iklädd rättfärdighetens vita dräkt söker hon det som är där-ovan.

I Höga Visans 4 kap., vers 4, liknas brudens hals vid "Davids torn, det väl befästa, tusen sköldar hänga därpå, hjältarnas alla sköldar." Det talar om hennes seger och maktställning i andevärlden.

Bruden är också klarsynt. Hennes ögon liknas vid dammen i Hesbon, vid Bat-Rabbimporten, där det klaraste vattnet fanns.

"Din näsa är såsom Libanons-tornet, som skådar ut mot Damaskus." Den andliga finkänsliga lukten finns också med som vakthållning mot synden. Bruden andas icke vilken luft som helst, hon håller helst till på de välluktrika bergen.

"Ditt huvud höjer sig såsom Karmel och lockarna på ditt huvud hava purpurglans."

Den konungsliga glansen och härligheten strålar fram från Honom, som är huvudet för sin församling, vilken han snart skall hämta hem till sitt eviga rike.

*Underbara skönhet,
fullhetens boning,
fullkomlig enhet
i Kristi försoning,
härliga tempel
fulländade hus,
en friköpt skara
i Lammets ljus.*

Ingegerd Hallander